

СТАНОВИЩЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА
от 8 ноември 2017 година
относно промени в рамката на Съюза за управление на кризи
(CON/2017/47)
(2018/C 34/06)

Въведение и правно основание

На 2 и 20 февруари 2017 г. Европейската централна банка (ЕЦБ) получи искания съответно от Съвета на Европейския съюз и от Европейския парламент за становище относно предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи пасиви, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за докладване и оповестяване, и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 ⁽¹⁾ (наричано по-долу „предложени изменения на Регламента за капиталовите изисквания“) ⁽²⁾.

На 17 и 20 февруари 2017 г. ЕЦБ получи искания съответно от Европейския парламент и от Съвета на Европейския съюз за становище относно предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на освободените субекти, финансовите холдинги, смесените финансови холдинги, възнагражденията, надзорните мерки и правомощия и мерките за запазване на капитала ⁽³⁾ (наричано по-долу „предложените изменения на Директивата за капиталовите изисквания“).

На 2 и 20 февруари 2017 г. ЕЦБ получи искания съответно от Съвета на Европейския съюз и от Европейския парламент за становище относно предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници ⁽⁴⁾ (наричано по-долу „предложените изменения на Регламента за Единния механизъм за реструктуриране“).

На 20 февруари 2017 г. ЕЦБ получи искания съответно от Съвета на Европейския съюз и от Европейския парламент за становище относно предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за покриване на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Директива 98/26/ЕО, Директива 2002/47/ЕО, Директива 2012/30/ЕС, Директива 2011/35/ЕС, Директива 2005/56/ЕО, Директива 2004/25/ЕО и Директива 2007/36/ЕО ⁽⁵⁾ (наричано по-долу „предложените изменения на Директивата за възстановяване и реструктуриране на банки“) (наричани по-долу заедно „предложените регламенти и директиви за изменение“).

ЕЦБ е компетентна да даде становище на основание член 127, параграф 4 и член 282, параграф 5 от Договора за функционирането на Европейския съюз, тъй като предложените регламенти и директиви за изменение съдържат разпоредби, засягащи задачите на ЕЦБ относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции съгласно член 127, параграф 6 от Договора, и приноса на Европейската система на централните банки за гладкото провеждане на следваните от компетентните органи политики, свързани със стабилността на финансовата система, както е посочено в член 127, параграф 5 от Договора. Управителният съвет прие настоящото становище съгласно член 17.5, първо изречение от Процедурния правилник на Европейската централна банка.

1. Прилагане в Съюза на стандарта за общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)

ЕЦБ приветства предложените регламенти и директиви за изменение, с които се цели да се прилага стандартът на Съвета за финансова стабилност (СФС) за ОКПЗ ⁽⁶⁾ за глобалните системно значими институции (Г-СЗИ), установени в Съюза. Разширяването на обхвата на изискванията за ОКПЗ към друга група кредитни институции, например към други системно значими институции (Д-СЗИ), ще доведе до проблеми с калибрирането, тъй като профилите им са много хетерогенни. Ако обаче се обмисля разширяване на обхвата, алтернативата би била да се обхване подгрупа

⁽¹⁾ COM(2016) 850 final.

⁽²⁾ ЕЦБ прие отделно становище относно някои от предложените изменения на Регламента за капиталовите изисквания и Директивата за капиталовите изисквания, вж. Становище CON/2017/46. Всички становища на ЕЦБ са публикувани на уебсайта на ЕЦБ www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ COM(2016) 854 final.

⁽⁴⁾ COM(2016) 851 final.

⁽⁵⁾ COM(2016) 852 final.

⁽⁶⁾ Вж. СФС, „Принципи относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на глобалните системно значими банки (Г-СЗБ) при реструктуриране“: „Договорености относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“ [FSB's Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of G-SIBs in Resolution Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet] от 9 ноември 2015 г. (наричани по-долу „Договорености относно ОКПЗ на СФС“), достъпни на уебсайта на СФС www.fsb.org.

от Д-СЗИ, които приличат на Г-СЗИ от гледна точка на размер, бизнес модел, взаимосвързаност и системно значение с евентуално по-нисък минимален праг на калибриране. По този начин ще се отразят по-точно разликите в сравнение с Г-СЗИ.

2. Изменения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ)

- 2.1. МИПЗ се състои от две части: сума за поемане на загуби и сума за рекапитализация. С предложените изменения на Директивата за възстановяване и реструктуриране на банки ⁽¹⁾ (ДВПБ) и на Регламента за Единния механизъм за реструктуриране ⁽²⁾ (РЕМП) на органа за реструктуриране се предоставя възможност да коригира размера на сумата за рекапитализация, която представлява част от МИПЗ, за да се отразят адекватно рисковете, които произтичат от бизнес модела, модела на финансиране и цялостния риск ⁽³⁾. По този начин на органа по реструктуриране се дава възможност да вземе предвид вероятното намаляване на активите на институцията и различния ѝ рисков профил след прилагането на инструментите за реструктуриране и да коригира размера на сумата за рекапитализация спрямо новия по-малък размер на баланса.

Освен това ЕЦБ счита, че органът за реструктуриране следва да има възможност, след консултация с компетентния орган, да увеличи размера на сумата за рекапитализация, която представлява част от МИПЗ, за да осигури „предпазен марж“. Този малък буфер ще гарантира, че групата и субектите, които възникват в резултат от реструктурирането, ще разполагат с достатъчно ресурси, за да покрият допълнителните неочаквани загуби и непредвидените разходи, които могат да възникнат след реструктурирането, например, от окончателния резултат от оценката или да бъдат свързани с разходите, които възникват от изпълнението на план за оздравяване на дейността. Размерът на предпазния марж следва да се установи за всеки отделен случай в зависимост от плана за реструктуриране на кредитната институция.

- 2.2. С предложените изменения на ДВПБ и РЕМП на органа за реструктуриране се дава възможност да предоставя насоки на субекта за собствения капитал и приемливите задължения, които надхвърлят МИПЗ, с цел да се покрият евентуалните допълнителни загуби на субекта и да се осигури пазарно доверие в реструктурирането ⁽⁴⁾. ЕЦБ препоръчва предложените насоки за МИПЗ да бъдат премахнати, тъй като усложняват допълнително рамката без да предоставят ясни ползи. На първо място, насоките за МИПЗ могат да увеличат цялостното калибриране на МИПЗ, тъй като насоките могат да бъдат възприети от пазара като изискване, което винаги трябва да се съблюдава. Правомощието на органа за реструктуриране да преобразува насоките за МИПЗ, ако са нарушавани системно, в твърдо МИПЗ ⁽⁵⁾ може да засили възприемането от пазара, че насоките за МИПЗ по същество допринасят за увеличено МИПЗ. На второ място, насоките за МИПЗ не са необходими за засилване на съответствието с МИПЗ, тъй като комбинираното изискване за буфер вече е насложено върху МИПЗ в предложението на Комисията. На трето място, насоките за МИПЗ не могат да бъдат оправдани с целта за избягване на автоматични ограничения на максималната сума за разпределяне (МСР), тъй като нарушаването на комбинираното изискване за буфер, насложено върху МИПЗ, не следва във всеки случай да води до незабавни автоматични ограничения на разпределенията ⁽⁶⁾. На четвърто място, насоките за МИПЗ не се оказват необходими за повишаване на гъвкавостта на органа за реструктуриране, тъй като МИПЗ също може да бъде коригирано при необходимост, например като се вземе предвид предложението предпазен марж.

- 2.3. Съгласно предложените изменения на Директивата за капиталовите изисквания ⁽⁷⁾ (ДКИ) ⁽⁸⁾ кредитните институции няма да удовлетворят комбинираното изискване за буфер, ако не притежават достатъчно собствен капитал и приемливи задължения, за да удовлетворят едновременно комбинираното изискване за буфер, капиталовите изисквания и МИПЗ. Тъй като комбинираното изискване за буфер се наслага върху МИПЗ ⁽⁹⁾ (първи сценарий) и върху капиталовите изисквания ⁽¹⁰⁾ (втори сценарий), правомощията при нарушение на буферите трябва да бъдат адаптирани

⁽¹⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

⁽³⁾ Вж. новото предложение за член 45в, параграф 3 от ДВПБ и за член 12г, параграф 3 от РЕМП.

⁽⁴⁾ Вж. новото предложение за член 45д, параграф 1 от ДВПБ и за член 12е, параграф 1 от РЕМП.

⁽⁵⁾ Вж. предложението за нов член 45д, параграф 3 от ДВПБ.

⁽⁶⁾ Вж. параграфи 2.9 и 2.10.

⁽⁷⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁽⁸⁾ Вж. предложението за нов член 141а от ДКИ.

⁽⁹⁾ Вж. предложението за нов член 141а, параграф 1, буква г) от ДКИ.

⁽¹⁰⁾ Вж. предложението за нов член 141а, параграф 1, букви а), б) и в) от ДКИ.

според ситуацията. Въпреки че органът за реструктуриране е в състояние да поиска план за възстановяване на МИПЗ в първия сценарий, компетентният орган следва да действа в съответствие с ДКИ във втория сценарий.

- 2.4. Процесът за преодоляването или отстраняването на пречки пред реструктурирането поради нарушение на буферите, които се наслагват върху МИПЗ ⁽¹⁾, следва да бъде изменен, за да се включи и консултирането с компетентния орган, както вече е предвидено по отношение на други пречки. Освен това органите за реструктуриране следва да разполагат с повече гъвкавост по отношение на крайните срокове, за да гарантират, че кредитната институция има достатъчно време, ако е необходимо, за да разработи най-подходящата стратегия за преодоляването на нарушенията на буферите. Освен това ЕЦБ приветства предложението на Комисията, което позволява на органа за реструктуриране да изисква от дадена институция да променя матурирания профил на инструментите на МИПЗ като част от мерките за преодоляване на пречки пред възможността за реструктуриране ⁽²⁾.
- 2.5. ЕЦБ препоръчва в предложените изменения на ДВПБ и РЕМП да се уточни, че една от задачите на органите за реструктуриране е да наблюдават равнищата на приемливите за МИПЗ инструменти и съотношението на МИПЗ, като вземат предвид всички изчисления на приспаданията. По същия начин следва да се уточни, че органите за реструктуриране имат също за задача да наблюдават спазването на МИПЗ и да информират компетентния орган за нарушения и други важни събития, които могат да засегнат способността на кредитната институция да изпълнява МИПЗ или насоките относно МИПЗ.
- 2.6. Ако нарушението на МИПЗ съвпада с нарушение на капиталовите изисквания, компетентният орган следва първо да преодолее нарушението на капиталовите изисквания, като приеме съответните мерки, т.е. надзорни мерки или да използва правомощията си за ранна намеса, след като се консултира с органа за реструктуриране. Тази консултация следва да бъде кратка, за да се осигури бърза реакция при нарушението на капиталовите изисквания. Освен това при упражняването на правомощията си за преодоляване на нарушението на МИПЗ, органът за реструктуриране трябва да вземе предвид мерките, приети от компетентния орган.
- 2.7. Съгласно предложените изменения на Регламента за капиталовите изисквания ⁽³⁾ (РКИ) предсрочното обратно изкупуване на приемливи задължения изисква предварителното разрешение с цел да се избегне ерозията на задълженията, които могат да се използват при споделянето на загуби. Органът за реструктуриране следва да отговаря за предоставянето на тези разрешения, тъй като той отговаря за определянето на МИПЗ, както и за количеството и качеството на инструментите, които ще са необходими за предпочитаната стратегия за реструктуриране ⁽⁴⁾.

Органът за реструктуриране следва да има задължението да се консултира с компетентния орган в случаите, в които кредитна институция конвертира приемливите задължения, които са част от МИПЗ, в инструменти на собствения капитал, за да осигури спазването на капиталовите изисквания, тъй като одобрението на подобна мярка може да бъде необходимо, за да се запази капиталовата позиция на институцията като действащо предприятие. На последно място, измененията следва да уточнят, че спрямо инструментите на приемливите задължения с остатъчен срок до падежа под една година също се прилага това изискване за предварително разрешение, когато субектът или групата за реструктуриране са нарушили МИПЗ.

- 2.8. ЕЦБ оценява преимуществата на предложените изменения на ДКИ, съгласно които автоматичните ограничения на МСР не се прилагат, когато нарушението на комбинираното изискване за буфер се дължи на неспособността на институцията да замести задълженията, които вече не отговарят на критериите за приемливост или матурирания за целите на МИПЗ ⁽⁵⁾. Това освобождаване следва да се разшири, за да се включи ситуацията, в която институцията нарушава комбинираното си изискване за буфер, насложено върху МИПЗ ⁽⁶⁾, защото страда от намаляване на собствения капитал, но не нарушава комбинираното си изискване за буфер, насложено върху капиталовите изисквания. В тази ситуация кредитната институция може все още да има относително високо равнище на собствен капитал, което само по себе си, без МИПЗ, ще е достатъчно, за да изпълни тя капиталовите си изисквания и комбинираното изискване за буфер.

⁽¹⁾ Вж. предложението за нов член 17, параграф 5, буква з1) от ДВПБ.

⁽²⁾ Вж. предложението за нов член 17, параграф 5, буква й1) от ДВПБ.

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Това съответства на становището, изразено в параграф 2.6.

⁽⁵⁾ Вж. предложението за нов член 141а, параграф 2 от ДКИ.

⁽⁶⁾ Вж. предложението за нов член 141а, параграф 1, буква г) от ДКИ.

- 2.9. ЕЦБ препоръчва предложеното освобождаване от прилагането на ограниченията на МСР, когато кредитната институция не разполага с инструменти за МИПЗ, да не бъде ограничавано до шест месеца, тъй като това забавяне на автоматичното прилагане на ограниченията на МСР може да не е достатъчно и поради това може допълнително да влоши стреса на пазарите за финансиране, когато е необходимо да се емитират нов капитал или дългови инструменти ⁽¹⁾. Вместо това освобождаването следва да се прилага за срок от дванадесет месеца, което ще даде на институцията допълнително време, за да емитира приемливи инструменти за МИПЗ. Това е особено важно, тъй като инструментите за МИПЗ обикновено са с по-кратък срок до падежа от инструментите на собствения капитал и поради това носят по-големи рискове от рефинансиране, които могат да съвпадат с бъдещ стрес на пазарите за финансиране.
- 2.10. От гледна точка на финансовата стабилност взаимното притежаване на задължения, които са част от МИПЗ, между кредитни институции е нежелателно. С цел да се избегне двойното отчитане и да се ограничат верижните ефекти, следва да се прилагат правила за приспадане към всички външни задължения, които са част от МИПЗ, т.е. издадени на субектите извън групата за реструктуриране, независимо от вида кредитна институция, т.е. не само за Г-СЗИ. Предлаганият настоящият метод за Г-СЗИ следва да се прилага по отношение на всички кредитни институции, т.е. от приемливите задължения, които са част от МИПЗ, и от собствения капитал се правят приспадания въз основа на съответния подход за приспадане. По принцип другите аспекти на правилата за приспадане следва да бъдат съвместими с договореното за ОКПЗ на международно равнище, т.е. Договореностите относно ОКПЗ на СФС и рамката „Базел III“ ⁽²⁾, включително за банкови групи с повече от един субект за реструктуриране и група за реструктуриране.
- 2.11. От гледна точка на финансовата стабилност възможността за реструктуриране може да намалее, ако индивидуалните инвеститори притежават нови непривилегирвани първостепенни дългови инструменти и подчинени дългови инструменти. Поради това следва да се обмислят ясни и разбираеми изисквания за оповестяване и други гаранции, за да се повиши осведомеността на инвеститорите за рисковете, свързани с тези инструменти. В същия дух, препоръчително е да се въведе изискване за минимална деноминация от поне 100 000 EUR на дял по отношение на всеки инструмент. Това ще увеличи инвестиционния праг, а по този начин и осведомеността на инвеститорите, като така ще се ограничат преките инвестиции на дребно. По тези въпроси следва да се постигне обща рамка на равнището на Съюза, за да се избегне предприемането на разнопосочни подходи в държавите членки, което би довело до фрагментирането на пазара за тези инструменти в рамките на Съюза ⁽³⁾.
- 2.12. Следва да се разясни третирането на групите, които се реструктурират съгласно стратегия с множество входни точки. На първо място, от определението на „група за реструктуриране“ следва да се изключат дъщерните предприятия от трети държави, които сами по себе си са входни точки, тъй като те ще се третират отделно от останалата част от групата в случай на реструктуриране ⁽⁴⁾. На второ място, в измененията следва да се уточни, че спазването на МИПЗ на равнището на субекта за реструктуриране трябва да се постигне на консолидирана основа на равнището на групата за реструктуриране ⁽⁵⁾. На трето място, в предложените правила за приспадания от приемливите задължения, приложими спрямо групи, които ще бъдат реструктурирани съгласно стратегия с множество входни точки ⁽⁶⁾ следва изцяло да се отразяват Договореностите относно ОКПЗ по отношение на позволените корекции и компонентите на формулата.

3. Преходен режим за МИПЗ

- 3.1. Един от ключовите фактори за изпълнението на специфично за субекта МИПЗ е определянето на подходящ преходен период. Потенциално високото равнище на недостиг на МИПЗ, което може да настъпи в началото при въвеждането на нови хармонизирани равнища, може да бъде източник на значими предизвикателства за някои кредитни институции с оглед на изпълнението на тези изисквания в срок в настоящия макроикономически климат. Следователно ЕЦБ предлага въвеждането на подходящ минимален преходен период за всички кредитни институции, който да не е по-кратък от срока, който се прилага спрямо Г-СЗИ, посочен в Договореностите за ОКПЗ. Освен това органът за реструктуриране следва да разполага с гъвкавостта да определи за всеки отделен случай краен срок за спазване, който е по-дълъг от този хармонизиран минимум. ЕЦБ препоръчва поясняване, че всяко удължаване

⁽¹⁾ Отбележете, че нарушение на комбинираното си изискване за буфер може да настъпи и при високи равнища на регулаторен капитал, когато кредитната институция реално изпълнява значима част от своето МИПЗ чрез собствен капитал, а не чрез приемливите задължения, които са част от МИПЗ.

⁽²⁾ Достъпни на уебсайта на Банката за международни разплащания (БМР) www.bis.org

⁽³⁾ Вж. също параграф 3.5 от Становище CON/2017/23.

⁽⁴⁾ Поясненията относно третирането на дъщерни предприятия от трети държави могат да имат значително въздействие върху МИПЗ за тези видове групи.

⁽⁵⁾ Вж. предложението за нов член 11, параграф 3 от РКИ.

⁽⁶⁾ Вж. предложението за нов член 72д, параграф 4 от РКИ.

над минималния преходен период за дадена институция следва да се основава на оценка на предизвикателствата за изпълнението на МИПЗ, с които тази институция ще се сблъска поради ограничен достъп до пазара или капацитет на пазара, или поради други подобни ограничения в съответната макроикономическа среда.

- 3.2. ЕЦБ оценява преимуществата, свързани с въвеждането на нови критерии за приемливост за приемливи инструменти на МИПЗ, с които критериите за приемливост за целите на МИПЗ ще се хармонизират с критериите за приемливост за целите на ОКПЗ⁽¹⁾ и с които ще се въведат допълнителни характеристики, които ще подобрят постоянството на приемливите инструменти на МИПЗ⁽²⁾. Те ще спомогнат за осигуряването на капацитета за поемане на загуби на МИПЗ в момента на реструктуриране. Допълнителните характеристики, които надхвърлят критериите за приемливост за целите на ОКПЗ, могат обаче да доведат до допълнителен недостиг, например като направят неприемливи задълженията с клаузи за предсрочно погасяване, което следва да бъде взето предвид при определянето на окончателния преходен период за спазване на МИПЗ за всеки отделен случай. Алтернативно, предложените изменения на РКИ могат да бъдат преформулирани, за да се уточни, че за задълженията, които преди са били приемливи за целите на МИПЗ, но не отговарят на новите допълнителни характеристики, ще се прилага старият режим, което означава, че те ще продължат да бъдат приемливи, както са съгласно настоящия режим. Старият режим следва да бъде отменен на етапи през разумен период от време.
- 3.3. По отношение на изискването задълженията, които произтичат от дългови инструменти с внедрени деривати, да бъдат изключени от приемливите задължения, е необходимо да се разясни по-добре определеното на „внедрени деривати“. Това би могло да бъде постигнато чрез разработването на подходящи регулаторни технически стандарти⁽³⁾.

4. Мерки за ранна намеса

- 4.1. Има значително припокриване между надзорните мерки съгласно ДКИ⁽⁴⁾, Регламента за ЕНМ⁽⁵⁾ (РЕНМ) и мерките за ранна намеса, предвидени в ДВПБ, както от гледна точка на съдържание, така и от гледна точка на условията за прилагането им. Това припокриване създава значителни предизвикателства пред практическото прилагане на рамката за ранна намеса, особено по отношение на липсата на яснота във връзка с условията за ранна намеса.
- 4.2. Освен това правомощията на ЕЦБ за ранна намеса трябва да бъдат упражнявани въз основа на индивидуалното национално транспониране на ДВПБ⁽⁶⁾. Това води до несигурност по отношение на мерките и условията за упражняването им във всяка държава членка.
- 4.3. Поради това ЕЦБ препоръчва заличаването от ДВПБ на онези мерки за ранна намеса, които вече са предвидени в ДКИ и РЕНМ, и изменянето на РЕМП, за да може с регламент да се създаде правно основание за правомощията на ЕЦБ за ранна намеса с оглед на това да се създадат условия за непротиворечивото им прилагане.

5. Инструмент за мораториум преди реструктурирането

- 5.1. С предложените изменения на ДВПБ на компетентните органи и на органите за реструктуриране се предоставят нови правомощия за спиране на изпълнението на задължения за плащане и доставка. Макар че като цяло ЕЦБ приветства хармонизацията на тези правомощия на равнището на Съюза, очакването ѝ е, че тези широки правомощия ще се упражняват само при извънредни обстоятелства. Решението относно инструмента за мораториум следва да бъде взето в тясно сътрудничество между всички съответни органи поради изключителното му естество и разрушителното му въздействие върху договорите. ЕЦБ предлага въвеждане на процедура за разпределянето на отговорност за мораториума върху компетентния орган или органа за реструктуриране в зависимост от това, дали мораториумът е наложен преди или след констатацията „институцията е проблемна или е вероятно да стане проблемна“. Такава процедура по правило следва да избягва налагането на последващи мораториуми. Само по изключение, когато е мотивиран от специфичните обстоятелства и при спазване на принципа на пропорционалност, органът за реструктуриране следва да има възможност да наложи допълнителен мораториум, за да запълни празнината от констатацията „институцията е проблемна или е вероятно да стане проблемна“ до предприемането на действие по реструктуриране.

⁽¹⁾ Основната разлика, която се запазва, е, че подчинението не е изискване за всички институции и че структурираните облигации са приемливи за МИПЗ при определени условия.

⁽²⁾ Вж. предложението за нов член 726, параграф 2 от РКИ: буква з) за стимулите за изкупуване, буква й) за кол опциите, упражнявани единствено по преценка на емитента, буква к) за необходимостта от спазването на членове 77 и 78 от РКИ, буква л) за непосочването на предсрочното погасяване, буква м) за липсата на права за предсрочно погасяване за притежателя, и буква н) за равнището на плащанията, които не зависят от кредитния рейтинг на институцията.

⁽³⁾ Вж. също параграф 2.1.2 от Становище CON/2017/6.

⁽⁴⁾ Вж. по-специално член 104 от ДКИ.

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63), по-специално член 16.

⁽⁶⁾ В съответствие с член 4, параграф 3 от РЕНМ.

- 5.2. По принцип инструментът за мораториум преди реструктурирането следва да бъде отделен и независим от мерките за ранна намеса. Основната цел на мораториума преди реструктурирането следва да бъде предотвратяването на сериозно влошаване на баланса на кредитната институция. По-специално, с инструмента за мораториум преди реструктурирането на компетентния орган ще се даде достатъчно време, ако е необходимо, да завърши оценката дали институцията е проблемна или има вероятност да стане проблемна, като се вземе предвид и времето, което е необходимо, за да се вземе това формално решение, за което също е необходимо консултиране с органа за реструктуриране. Освен това мораториумът осигурява допълнително време за органа за реструктуриране за паралелно стартиране на подготовката за неговите задачи по реструктуриране. Максималната продължителност на мораториума следва да бъде общо пет работни дни, ограничение, което е необходимо и поради сериозното въздействие на мораториума върху правата на кредиторите. ЕЦБ предупреждава, че продължителните периоди от време, през които вложителите нямат достъп до депозитите си, подкопават доверието в банковата система и могат в крайна сметка да създадат рискове за финансовата стабилност.
- 5.3. Ефективният мораториум преди реструктурирането трябва да има най-широкия възможен обхват, за да се даде възможност за навременна реакция при появата на изходящи ликвидни потоци. Общото изключение за гарантираните депозити и вземанията по схеми за обезщетение на инвеститорите следва да се замени с ограничени освобождавания, които се предоставят от компетентния орган по негова преценка, с цел да се запази известна гъвкавост. Съгласно този подход компетентния орган може например да разреши на вложителите да изтеглят ограничена сума от депозитите си всеки ден съгласно равнището на защита, установено с Директивата относно схемите за гарантиране на депозитите (ДСГД)⁽¹⁾, като същевременно се вземат предвид евентуалните ликвидни и технически ограничения. Следва да се предвидят определени мерки за защита на правата на вложителите, като например ясна комуникация за това кога достъпът до депозитите ще бъде възстановен. На последно място, следва да бъдат оценени евентуалните последици съгласно ДСГД, тъй като инструментът за мораториум преди реструктурирането няма да бъде от полза, ако се счита, че той води до неналичност на депозити съгласно ДСГД.
- 5.4. ЕЦБ препоръчва разширяването на съществуващите освобождавания от мораториума по отношение на инфраструктурите на финансовите пазари (ИФП), включително централните контрагенти, и към: а) централни депозитари на ценни книжа (ЦДЦК) от трети държави, признати от Европейския орган за ценни книжа и пазари съгласно Регламента за централните депозитари на ценни книжа⁽²⁾, и б) платежни системи от трети държави, спрямо които се прилага споразумение за съвместен надзор, в което участва поне една централна банка от Европейската система на централните банки. Спиране, с което на участник (кредитна институция) се забранява да прави плащания на ИФП на практика ще бъде причина за това участникът да не е в състояние да изпълнява задълженията си, когато настъпи падежът им. Това ще доведе до неизпълнение на паричните задължения на участника към ИФП. Без освобождаване за този вид плащане мораториумът всъщност ще е с потенциал за създаване и разпространение на системен риск, преди да се задействат защитните механизми на ИФП⁽³⁾.
- 5.5. Предложената хармонизация на правомощията по време на мораториума преди реструктурирането не бива да накръпява други правомощия по време на мораториума, например правомощията на надзорните или съдебните органи, които са въведени на национално равнище, за да гарантират принципа за еднакво третиране на кредиторите (*par condicio creditorum*) при откриването на производство по несъстоятелност. Ако по отношение на кредитната институция не започне производство по реструктуриране след налагането на мораториум, например защото органът за реструктуриране реши, че реструктурирането не е в обществен интерес, тези национални инструменти могат да придобият отново важност. Подобна ситуация би могла да настъпи, ако бъде открито производство по несъстоятелност по отношение на проблемния субект след прилагането на инструментите за реструктуриране.
- 5.6. Изключенията съгласно ДВПБ за централните банки, включително по отношение на инструмента за мораториум преди реструктурирането, следва да бъдат разширени, за да се включи и Банката за международни разплащания (БМР). На БМР са възложени задачите да стимулира сътрудничеството между централните банки, да предоставя допълнителни условия за международни финансови операции и да действа като доверител или агент за сетълмента на международни финансови операции. Следователно е подходящо тя да бъде третирана подобно на централна банка съгласно ДВПБ.

⁽¹⁾ Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149). Например член 8, параграф 4 от директивата предвижда, че по време на преходния период вложителите следва да получават достъп до подходяща по размер сума от гарантираните им депозити, за да покрият разходите си за издръжка, в рамките на пет работни дни след подаването на искане в този смисъл.

⁽²⁾ Вж. член 25 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

⁽³⁾ Поради тази причина има общо съгласие на равнището на Съюза и на международно равнище (закопи за окончателност на сетълмента и основни показатели на СФС) за необходимостта да се защитават от мораториум финансовите задължения, свързани с ИФП.

- 5.7. Допълнителни оценки също така следва да бъдат предприети по отношение на признаването на инструмента за мораториум съгласно законите на трети държави, особено в случаи, при които все още не е установен механизъм за признаване. По-специално следва да се обърне сериозно внимание на потенциалните последици от инструмента за мораториум за целите на Универсалния протокол за спиране на реструктуриране на Международната асоциация за суапове и деривативи от 2015 г. [International Swaps and Derivatives Association 2015 Universal Resolution Stay Protocol], който признава единствено по-кратък срок за спиране, с възможност за отказ по отношение на юрисдикции, които впоследствие изменят продължителността на законовото спиране.
- 5.8. На последно място, възможните последици на пруденциалните регулаторни изисквания следва да бъдат внимателно оценени, имайки предвид предложената продължителност на инструментите за мораториум и предвижданите права на временно спиране или нетиране/прихващане.
6. **Оценка на проблемността или вероятността от проблемност за по-малко значимите кредитни институции под прякото ръководство на Единния съвет по реструктуриране (ЕСП)**

Въпреки че не е предмет на предложените изменения на РЕМП, е необходимо незабавно да се обърне внимание на процедурата за реструктуриране, създадената с РЕМП. По-специално, разминаването между специфичните за всяка институция правомощия на ЕЦБ и на ЕСП, както и настоящият текст на РЕМП водят до правна несигурност относно това кой орган е натоварен с оценката за това дали една по-малко значима институция, под прякото ръководство на ЕСП, е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Макар че съгласно буквалния прочит на член 18 от РЕМП ЕЦБ е длъжна да прави оценките за това дали някои по-малко значими кредитни институции са проблемни или има вероятност да станат проблемни, този прочит не отчита ограниченията, наложени от първичното право на Съюза. Всъщност според систематичното тълкуване на правната рамка на Съюза оценката дали по-малко значимите трансгранични групи и другите по-малко значими кредитни институции под прякото ръководство на ЕСП са проблемни или има вероятност да станат проблемни следва да бъде извън пряката компетентност на ЕЦБ и по-скоро следва да бъде правомощие на националните компетентни органи в качеството им на компетентни надзорни органи за по-малко значимите кредитни институции на основание РЕМП ⁽¹⁾. ЕЦБ препоръчва предложените изменения на РЕМП да бъдат разширени, за да се предвиди изрично, че съответният национален компетентен орган отговаря за оценката дали по-малко значима институция от компетентността на ЕСП е проблемна или има вероятност да стане проблемна ⁽²⁾.

Конкретните предложения на членове на персонала на ЕЦБ за изменение на предложените регламенти и директиви за изменение, придружени с обяснителен текст към тях, са представени в технически работен документ. Техническият работен документ не е приет от Управителния съвет. Техническият работен документ е достъпен на английски език на уебсайта на ЕЦБ.

Съставено във Франкфурт на Майн на 8 ноември 2017 година.

Председател на ЕЦБ

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Вж. член 6, параграф 4 от РЕМП.

⁽²⁾ Същите съображения се прилагат *mutatis mutandis* към разпоредбите на член 21 от РЕМП.